

kommer mig derfor, at vil man tage Hensyn til Anmærkningerne, maa man ubetinget sige, at det er nødvendigt at faa flere Postbude, end Udvalget foreslaar. Naar Udvalgets Flertal og Mindretal har forlangt, at der skal spares henholdsvis 11 og 7, saa har jeg savnet Motivering af, hvor disse skulle spares, hvorimod man gennem Anmærkningerne nøjagtig ser, hvorledes Ministeren mener, at de 22 Bude, han foreslaar at ansætte, skulle anbringes. Jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Udvalg ikke har nogen rigtig begrundet Mening om, hvad det foreslaar, at det ikke ser klart paa Forholdene; det mener, at det kan gaa paa Akkord med Ministeren: det vil give ham noget af det, han forlanger, Flertallet ikke en Gang Halvdelen. Nu kan jeg ikke sige, at det glæder mig, at Ministeren i Dag har noget bidraget til at gaa frem paa den Maade, idet han har været tilbøjelig til at gaa paa Akkord. Jeg tror nemlig ikke, at den ærede Minister vil vedkende sig, at hvad han i den Retning har forlangt paa Finansloven ikke skulde være nødvendigt, og jeg gaar derfor ud fra den Forudsætning, at hvis Ministeren gaar paa Akkord og vil nøjes med færre Bude, end han har forlangt, saa vil det være paa Beføstning af, at de Postbude, man har, ville faa et besværligere Arbejde, end Ministeren har tænkt sig, at de skulle have, og at Arbejdet ikke vil blive saa godt udført som, hvis Ministerens Forlangende blev fuldt opfyldt. Han vilde vel ikke have forlangt 22 Bude, naar han kunde nøjes med færre, og naar Arbejdet kunde udføres lige tilfredsstillende. At Postvæsenets Arbejde bør udføres tilfredsstillende, ere vist alle enige om. Det er en af de bedste Institutioner, vi have i Landet, og Borgerne vilde være daarlig tjente med, at de, for at der skulde spares nogle faa Hundrede Kroner, skulde faa deres Post for sent eller slet ikke faa den. I Reglen er det hæderlige og udmærkede Postbude, vi have; men i enkelte Tilfælde har det desværre været saaledes, at fordi Distrikterne have været for store, og fordi der har været for meget at bestille, ere Budene i Stedet for at bringe Brevene til dem, der skulde have dem, gaaede hjem og have lagt dem i en Skuffe. Det kunne Borgerne paa ingen Maade være tjente med, og derfor skal man vogte sig for at lægge mere Arbejde paa Postbudene, end de kunne udføre. Det er jo Folk, som der i det hele stilles meget store Fordringer til, og de maa være i Besiddelse af Hæderlighed, Ærlighed og Arbejdskraft. Særlig maa de have gode Undersaatter; thi ellers vilde de ikke være i Stand til at udføre deres Ar-

bejde. Men der er jo Distrikter i Kjøbenhavn, hvor det ikke er muligt for Budene at holde ud ret længe; Arbejdet er der saa besværligt, at det er umuligt for dem at blive færdige, hvorfor der ofte sker Omflytning fra det ene Distrikt til det andet. Med Hensyn til Ombæringen anser jeg det derfor for at være ganske nødvendigt, at der kommer en Forøgelse af Budenes Antal. Ogsaa i andre Henseender tror jeg, at den ærede Minister har Ret i at have stillet sit Forlangende. Det er jo saaledes omtalt, at Brevkasserne ofte ere fyldte i den Grad at de ikke kunne rumme et Brev mere. Det kan jeg tale med om. I mit Distrikt kunne vi fylde Kassen med kallerede Sager saaledes, at der ikke vil blive Plads til et Brev deri. Vi gøre det ikke, fordi vi kende Forholdene; vi bringe i Reglen disse Sager paa Posthuset, men vi behøvede det jo ikke, vi kunde godt lægge dem i Brevkassen. At Tømmingen er utilstrækkelig, har ogsaa ofte vist sig, og det er givet, at hvad der skulde være særdigt i 2 Timer, tager 3 Timer og mere for Budene. Jeg maa derfor støtte den ærede Minister i den Henseende. Naar jeg altsaa i Dag stemmer for Mindretallets Forslag, gør jeg det for at bidrage mit til, at i alt Fald Flertallets Forslag ikke skal blive vedtaget, og jeg vilde meget ønske, at den ærede Minister vilde sætte sine Bestræbelser ind paa ved 3dje Behandling at kunne faa Sagen frem igen i forbedret Stikelse. Vi kunne jo ogsaa med nogen Læt sige, at naar man er bange for, at den høje Regering skal komme i Besiddelse af for mange Penge, saa skal man ikke spare paa disse Penge. Hvad skal Regeringen med disse 11,800 Kr.? Vi kunne jo risikere, at Regeringen misbruger dem, ødsler dem bort eller bruger dem til Ting, som vi ikke synes om. Der er i det hele nogen Modsigelse i dette Besparelssystem. Skulle vi spare, saa maa det være paa Steder, hvor det ikke gør Skade; men at spare, hvor det gælder om at faa et Arbejde udført saa godt som muligt, tror jeg ikke, at der er Grund til. Maa det endnu være mig tilladt at udtale min Tilfredshed over, at jeg første Gang, efter at vi have faaet en Minister for offentlige Arbejder, har været saa heldig at kunne stille mig paa Ministerens Side. Jeg vil haabe, at det maa kunne ske ret mange Gange. Ministeren for offentlige Arbejder vil jo fremtidig komme til at beskæftige sig meget med Arbejderspørgsmaal, vi ville saaledes ofte komme til at træffe sammen og tale sammen, og jeg skal til Slutning sige, at bortset fra, hvad der ellers er slet, mener jeg, at den Mand, der nu er